

Sáng Thế Ký (7)
Chúa Trời Gia-vê Kêu Gọi Áp-ram Ra khỏi Quê Hương
Sáng Thế Ký 12:1 – 9

Bài giảng của Bà Mục Sư Châu Huệ Hiền

Trong bài giảng trước chúng ta đã tra khảo sự kiện Chúa Trời Gia-vê làm xáo trộn ngôn ngữ của loài người, và họ không thể nói chuyện với nhau được nữa. Rốt cuộc Chúa Trời phân tán họ trên khắp mặt đất. Bây giờ chúng ta tiếp tục tra khảo về sự kiện kế tiếp.

Một trong 3 người con của Nô-ê là Sem. Sau khi loài người phân tán tại nhiều nơi khác nhau, con cháu của Sem sống ở vùng đồi núi ở phương đông.

Sau một vài thế hệ, một người con cháu của Sem là Tha-rê. Người có 3 người con: Áp-ram, Na-cô và Ha-ran.

Chúa Trời Gia-vê Kêu Gọi Áp-ram Ra khỏi Quê Hương

Sáng Thế Ký 12:1 – 3 ¹ Gia-vê bảo Áp-ram rằng: “Người hãy ra khỏi quê hương, họ hàng và nhà cha người, mà đi đến xứ ta sẽ chỉ cho. ² Ta sẽ làm cho người thành một dân lớn, ta sẽ ban phước cho người, và làm nổi danh người; và người sẽ thành một nguồn phước. ³ Ta sẽ ban phước cho người nào chúc phước người, và rửa sả kẻ nào rửa sả người. Và tất cả các gia tộc trên thế giới sẽ nhờ người mà được phước.”

Chúa Trời Gia-vê kêu gọi Áp-ram hãy ra khỏi quê hương, họ hàng và nhà cha người. Ngài hứa rằng Ngài sẽ khiến Áp-ram thành một dân lớn, Ngài sẽ ban phước cho người và làm nổi danh người. Áp-ram sẽ trở thành một nguồn phước, Ngài sẽ ban phước cho người nào chúc phước Áp-ram và rửa sả kẻ nào rửa sả người. Tất cả các gia tộc trên thế giới sẽ nhờ người mà được phước lành.

Lời hứa này quả thật là đầy đầy phước lành. Giả sử Chúa Trời Gia-vê kêu gọi chúng ta, và hứa rằng sẽ ban những phước lành tương tự như vậy cho ta, ta chắc vui mừng vô biên và hăng say đáp rằng: “Vâng, tạ ơn Chúa Trời, xin ban cho con những phước lành này!”

Chúa Trời Gia-vê Kêu Gọi Áp-ram Ra Khỏi Quê Hương

Nhưng hãy hoãn lại, hỏi các bạn ơi! Chúa Trời không phải ban cho Áp-ram những phước lành này vô điều kiện. Đầu tiên Áp-ram phải rời khỏi quê hương.

Mà quê hương của Áp-ram là ở đâu?

Quê Hương Của Áp-ram

Công Vụ Các Sứ Đồ 7:2 – 3² Người (tức là Ê-tiên) trả lời rằng: “Hỡi các anh, các cha, xin nghe lời tôi! Chúa Trời vinh hiển đã hiện ra cùng tổ phụ chúng ta là Áp-ra-ham, khi người còn ở tại Mê-sô-bô-ta-mi, chưa đến ở tại Cha-ran,³ và bảo người rằng: “Hãy ra khỏi quê hương và bà con người, mà đi đến xứ ta sẽ chỉ cho.”

Tên “Áp-ra-ham” ở câu 2 tức là “Áp-ram” trong Sáng Thế Ký 12:1, tại vì sau này Chúa Trời đổi tên của Áp-ram thành ra Áp-ra-ham. Đoạn Kinh Thánh trên chỉ ra rằng Chúa Trời kêu gọi Áp-ra-ham (tức là Áp-ram) khi người còn ở quê hương Mê-sô-bô-ta-mi.

Sáng Thế Ký 15:7 Ngài lại nói cùng Áp-ram rằng: “Ta là Gia-vê, Đấng đã đem người ra khỏi U-rơ của xứ Canh-đê, để ban cho người đất này làm sản nghiệp.”

Đoạn Kinh Thánh này chỉ ra rằng Chúa Trời đã đem Áp-ram ra khỏi U-rơ của xứ Canh-đê.

Chúng ta tổng hợp 2 đoạn Kinh Thánh trên Công Vụ Các Sứ Đồ 7:2 – 3 và Sáng Thế Ký 15:7 thì thấy rằng Chúa Trời kêu gọi Áp-ram khi người còn ở quê hương U-rơ của xứ Canh-đê, vùng Mê-sô-bô-ta-mi.

Ngày nay các nhà khảo cổ khai quật những di chỉ ở vùng Mê-sô-bô-ta-mi và thấy rằng trong thời của Áp-ram, tức là vào khoảng 2100 năm trước công lịch, văn hóa của vùng Mê-sô-bô-ta-mi đã phát triển khá cao. Mà U-rơ là một thành phố ở vùng đó, cho nên thành U-rơ cũng có một nền văn hóa khá cao.

Khi Chúa Trời Gia-vê kêu gọi Áp-ram rời khỏi quê hương, ấy là kêu gọi người rời bỏ đời sống văn minh ở U-rơ. Mà Ngài sẽ dẫn Áp-ram đi về đâu?

Áp-ram Rời Khỏi Quê Hương

Sáng Thế Ký 12:1 – 9

Câu Kinh Thánh Sáng Thế Ký 12:1 nói rằng: ¹ Gia-vê bảo Áp-ram rằng: ‘Người hãy ra khỏi quê hương, họ hàng và nhà cha người, mà đi đến xứ ta sẽ chỉ cho.’” Chúa Trời muốn Áp-ram đi đến một xứ Ngài sẽ chỉ cho người, lúc đó Ngài chưa tỏ cho Áp-ram biết đi về đâu, sau này Ngài sẽ cho người biết là xứ nào.

Hê-bơ-rơ 11:8 ⁸ Bởi đức tin, Áp-ra-ham vâng lời Chúa gọi, đi đến xứ mình sẽ nhận làm cơ nghiệp; người đi mà không biết mình đi đâu.

Hai câu Kinh Thánh trên Sáng Thế Ký 12:1 và Hê-bơ-rơ 11:8 chỉ ra rằng khi Áp-ram rời khỏi quê hương U-ơ, người không biết mình sẽ đi về đâu.

Áp-ram phải rời khỏi đời sống văn minh ở thành phố U-ơ mà đi đến một nơi chưa từng biết. Áp-ram có chịu vâng theo lời của Chúa Trời không?

Sáng Thế Ký 11:31 – 32 ³¹ Tha-rê đem Áp-ram, con trai mình, Lót, con trai của Ha-ran, cháu mình, và Sa-rai, vợ Áp-ram, dâu mình, đồng ra khỏi U-ơ của người Canh-đê để qua xứ Ca-na-an. Khi đến Cha-ran thì họ ở lại nơi đó. ³² Tha-rê hưởng thọ được hai trăm lẻ năm tuổi, rồi qua đời tại Cha-ran.

Chẳng những Áp-ram vâng theo lời của Chúa Trời mà ra đi, và cả cha người là Tha-rê, người cháu là Lót và bà vợ là Sa-rai cũng đi cùng một lượt với người.

Câu 31 nói rằng họ ra khỏi U-ơ để qua xứ Ca-na-an. Khi Chúa Trời kêu gọi Áp-ram ra đi, Ngài chưa cho người biết đi về đâu. Mà khi họ thật sự rời khỏi quê hương thì Chúa Trời bảo họ đi qua xứ Ca-na-an. Nhưng khi họ đi đến Cha-ran thì họ ở lại nơi đó. Người cha của Áp-ram là Tha-rê qua đời tại Cha-ran, người hưởng họ 205 tuổi.

Sáng Thế Ký 12:4 – 5 ⁴ Rồi Áp-ram ra đi theo như lời Gia-vê đã truyền bảo; Lót đồng đi với người. Áp-ram được bảy mươi lăm tuổi khi người rời khỏi Cha-ran. ⁵ Áp-ram dẫn Sa-rai, vợ mình, Lót, cháu mình, tất cả gia tài đã thu góp, và các đầy tớ đã được tại Cha-ran, để đi về xứ Ca-na-an; rồi chúng đều đến xứ Ca-na-an.

Sau khi người cha Tha-rê qua đời, Áp-ram rời khỏi Cha-ran để tiếp tục cuộc hành trình đi về Ca-na-an, lúc đó người đã bảy mươi lăm tuổi. Áp-ram đem theo tất cả gia tài họ đã thu góp

Chúa Trời Gia-vê Kêu Gọi Áp-ram Ra Khỏi Quê Hương

được và các đầy tớ đã được tại Cha-ran. Điểm này chứng tỏ rằng họ đã ở tại Cha-ran khá lâu cho nên họ mới có thể thu góp gia tài và được các đầy tớ.

Lần đầu tiên, Áp-ram rời khỏi quê hương ở thành U-rơ cùng với người cha, người cháu và bà vợ của mình. Rồi lần thứ hai, người rời khỏi Cha-ran, một nơi người đã trú ngụ khá lâu, và người đã thu góp được nhiều gia tài và các đầy tớ, để đi đến xứ Ca-na-an.

Sáng Thế Ký 12:6 – 9 ⁶ Áp-ram đi qua xứ đến tận thành Si-chem, tại cây sồi của Mô-rê. Lúc đó dân Ca-na-an đang ở tại đó. ⁷ Gia-vê hiện ra cùng Áp-ram mà nói rằng: “Ta sẽ ban cho dòng dõi người đất này!” Rồi tại đó Áp-ram lập một bàn thờ cho Gia-vê, là Đấng đã hiện đến cùng người. ⁸ Từ đó, người đi qua vùng núi ở phía đông Bê-tên, và đóng trại, Bê-tên ở phía tây, A-hi ở phía đông. Tại đó người lập một bàn thờ và cầu khẩn danh của Gia-vê. ⁹ Kế sau, Áp-ram tiếp tục vừa đi vừa đóng trại dần dần đến phía nam.

Rất cuộc Áp-ram đi đến thành Si-chem của xứ Ca-na-an, dân tộc Ca-na-an đang sống ở đó. Lúc đó Chúa Trời Gia-vê mới cho Áp-ram biết rằng Ca-na-an chính là đất mà Ngài sẽ ban cho con cháu của người. Tại đó Áp-ram lập một bàn thờ cho Chúa Trời Gia-vê. Rồi Chúa Trời tiếp tục hướng dẫn người lên đường đi sang nơi khác.

Đức Tin Và Sự Vâng Phục Của Áp-ram

Bây giờ chúng ta tổng hợp lại tất cả những điểm ta vừa tra khảo ở trên. Ta thấy sự tin cậy và sự vâng phục của Áp-ram đối với Chúa Trời Gia-vê quả thật là lớn lao và hiếm có.

Chúa Trời nói rằng Ngài sẽ ban những phước lành dồi dào cho Áp-ram, nhưng người phải rời khỏi quê hương U-rơ, một nơi khá tân tiến trong thời đó mà đi đến một nơi chưa từng biết.

Và Kinh Thánh nói rằng Sa-rai son sẻ, không có con.

Sáng Thế Ký 11:30 ³⁰ Sa-rai son sẻ, người không có con.

Sự son sẻ của Sa-rai là một điểm rất quan trọng. Ở phần trên chúng ta đã thấy rằng Chúa Trời Gia-vê hứa rằng sẽ khiến Áp-ram thành một dân lớn, nhưng bà vợ của người là son sẻ, làm sao mà người có thể trở thành một dân lớn? Áp-ram chắc có nghĩ về vấn đề này, nhưng người cứ một mực tin cậy vào Chúa Trời và vâng theo lời của Ngài.

Sáng Thế Ký 12:1 – 9

Khi gia đình của Áp-ram đến thành Cha-ran thì họ ở tại chỗ đó, người cha Tha-rê qua đời tại đó. Sau khi Tha-rê qua đời, Chúa Trời hướng dẫn Áp-ram tiếp tục đi về Ca-na-an. Áp-ram phải thu góp tất cả gia tài và các đầy tớ để đi về Ca-na-an. Đây là lần thứ hai Áp-ram phải rời khỏi nơi trú ngụ.

Xin các bạn để ý, khi gia đình của Áp-ram sống ở trong thành phố U-rơ và Cha-ran thì họ được sống trong nhà cửa. Nhưng khi họ trên đường đi từ chỗ này sang chỗ khác, họ phải đóng trại mà ở. Trong thời đó thì không có xe lửa hay xe hơi, họ chỉ có thể cưỡi trên lạc đà. Cuộc hành trình thì dài dòng và khó nhọc.

Khi họ đến thành Si-chem của xứ Ca-na-an, thì Chúa Trời mới nói cho Áp-ram biết rằng đây chính là nơi mà Ngài sẽ ban cho con cháu của người. Không chừng những người trong gia đình nghĩ rằng họ có thể trú ngụ trong thành phố này, nhưng Chúa Trời lại bảo họ tiếp tục lên đường, họ chưa được định cư tại đó. Họ vẫn phải tiếp tục đóng trại đi từ nơi này sang nơi khác.

Áp-ram tin cậy hoàn toàn vào lời hứa của Chúa Trời, người vâng phục tất cả những điều Ngài dặn bảo người.

Sự kiện này là mở đầu của cuộc đi chung của Áp-ram cùng với Chúa Trời, chúng ta sẽ tiếp tục tra khảo về mối quan hệ mật thiết giữa Chúa Trời Gia-vê và Áp-ram. Ta sẽ thấy Áp-ram vâng phục Chúa Trời một cách hoàn toàn. Sau cùng người nhận được những phước lành mà Chúa Trời đã hứa ban cho người. Chúa Giê-su Christ, Cứu Chúa của nhân loại, là từ dòng dõi của Áp-ram, đúng như lời Chúa Trời đã nói rằng: “người sẽ thành một nguồn phước, và tất cả các gia tộc trên thế giới sẽ nhờ người mà được phước.” Nhờ Chúa Giê-su Christ mà phước lành của Áp-ram đến vào cả thế gian.

Ngày nay chúng ta có thể nhận được phước lành của sự sống đời đời nếu chúng ta tin cậy vào Chúa Trời Gia-vê và Chúa Giê-su Christ, Con của Ngài. Áp-ram tin cậy vào Chúa Trời và vâng phục hoàn toàn lời của Ngài. Nếu chúng ta quả thật tin cậy vào Chúa Trời thì ta phải noi gương của Áp-ram mà vâng phục hoàn toàn lời của Ngài. Đức tin và vâng phục là luôn luôn dính liền với nhau.